

אד.

פרוטוקול מס. 47

מיטיבת ועדת החינוך והתרבות

התקיימה ביום ג', ה' כאלול, תשי"ב - 26.8.52 בטעה 11.00

- נוכחים :**
- היו"ר ס. פרסיץ
  - ס. ארם
  - ס. אונא
  - מ. בוגר
  - א. ברמן
  - א. הכרמלי
  - ס. כפריה
  - ד. נצר
  - י. סמילנסקי
  - ר. צברי
  - ס. רוזנברג
  - א. רימלט

מזמנים:

א. ריגר
ב. סטנור
ס. מיוחס

מסדר החינוך

- ה. גינתון - מזכיר עיריית לוד
- ז. גולדסטרום - מזכיר מחלקת החינוך של עיריית לוד.

סדר-היום: (1) המסך הדיון ביחסה של עיריית לוד לחוק לימוד חובה והחינוך הכללי במקום;

(2) דיון בעניני ארגוני נוער;

(3) הצבעה בסאלת שכר הלימוד באוניברסיטה.

אני פותחת את הישיבה.

היו"ר ס. פרסיץ:

מזכיר עיריית לוד ומזכיר מחלקת החינוך שלה, יופיעו בפני הוועדה בסם ראש העיר, כדי למסור את דבריהם בקשר לסאילתה שהובאה לכנסת על-ידי חבר-הכנסת רימלט, והועברה לטיפול לווועדתנו. בישיבה הקודמת סטענו את דברי הספקח על בתי-הספר הכלליים - מר בליך - ובישיבה זו נסטע את תגובותיהם והסבריהם של נציגי העיר לוד.

אבקס את מר רימלט ואת מר בליך לחזור בקצרה על הדברים שהסמיעו בישיבה הקודמת.

אדם

ג. רישום:

אני מצטער שראש העיר אינו יכול להשתתף, מגמת ההזמנה הייתה כי יופיע ראש העיר, כי ככל-זאת יש כאן עניין של סמכויות. הסאילתה שלי נסבה על עניין בית-הספר הכללי בלוד, איר אינו נהנה מאותן הזכויות הכלולות בחוק חינוך חובה כמו זרמים אחרים. בבית הספר הכללי בלוד מספר הכיתות עולה על מספר החדרים, ואילו עיריית לוד לא דאגה לתוספת שיכון מתאים, למרות שהיא נתנה שיכון דומה לזרמים אחרים מהקצבות שקיבלה עבור הסלמת בנינים. אשתקד - ואני מניח שגם השנה - נאלץ בית הספר הכללי להביא להיסטים לכיתות המוסדות פרטיים. כל מוסד שאינו ממסלתי או מוניציפאלי הוא, לדעתי, מוסד פרטי, וממוסדות מעין אלה קיבל בית הספר הכללי את הרהיטים.

כאשר הובאו הצריפים בסביל בית-הספר הכללי, היה ויכוח ממושך בקשר לשטח מתאים עבורם. לבסוף עמדה שאלת הקמת בתי-השימוש ליד הצריפים - והדבר נדחה. אני יודע למה באה הדחייה, אבל יודע לי כי באותו זמן חל סיוס תקופת הריסום, ובריסום קובע אצל חלק מהציבור לא כל-כך הצד האידיאולוגי. אלא הטראה החיצונית של בית הספר ומה שנמצא בקרבתו. לפי ידיעות שקיבלתי ניצלו תועמלנים של זרמים שונים את המצב הזה לטובתם, והם אמרו: זה אינו בית-ספר, אכנס יש צריפים אבל אין לידם בתי-שימוש.

בית הספר הכללי אינו מקבל כל תקציב להוצאותיו הסוטפות, בו בזמן שבית-ספר מסוים קיבל הקצבה של 100 ל"ל בסביל תזמורת. גם עניין בורות השופכין שליד חלונות בית הספר טראה על היחס לבית-הספר הכללי, אם כי משרד הבריאות דרש במפגיע לתקן את הדבר, העניין נדחה ואיני יודע אם הוא סודר עד היום.

ברצוני גם להוסיף שאת השיפורים ואספקת הסיירות חייבת לעשות הרשות המקומית, ואילו מנהל בית הספר הכללי במקום מתרוצץ זה שבועות אצל מוסדות פרטיים כדי להשיג סכומים בסביל שיפורים הכרחיים. עיריית לוד בנתה בזמן האחרון בניין יפה לבית-ספר מזרם אחר, ובאותו זמן אין היא עושה את התיקונים ההכרחיים בבית-הספר הכללי.

אני מניח כי החברים זוכרים שהייתה ועדה ביצמטרדית שיצאה למקום כדי לטפל בעניין הקמת הצריפים, זה רק מוכיח באילו קשיים נתקל בית-הספר הכללי בלוד.

טר בליד:

אחזור בקצרה על מה שאמרתי בישיבה הקודמת. בית הספר הכללי בלוד מסוכן בתנאים קשים. יש לו 4 חדרי לימוד בלבד וחדר אחד נוסף שממסס כמסעדה. בשנה שעברה היו לנו 11 כיתות ולא הייתה כל אפשרות ללמד את הילדים ב-4 חדרים. ביקסנו מאת עיריית לוד להקל עלינו את מצוקת הטיכון, ולא בעניינו. לאחר פניות מרובות ומסא-ומתן ארוך הצענו לראש העיר שאנו נביא ללוד 2 צריפים על-חשבוננו. ביקסנו מאת העירייה להקציב לנו מגרס מתאים, ושוב השתמטה העירייה מלתת תשובה ברורה. הדבר נמשך זמן רב, עד שחבר-הכנסת רישלס הגיש שאילתה בכנסת בנדון. כתוצאה מכך נתמנתה ועדה, בה השתתפו באי-כח משרד הפנים והחינוך, אשר יצאה למקום ובדקה את מצבו של בית-הספר הכללי בלוד. הוועדה הגיעה לכלל החלטה שהעירייה חייבת לקבל את הצריפים, אשר הפיקוח על בתי-הספר הפללי מסר אותם חיינם, והיא חייבת להקצות מגרס מתאים עבורם. ראש העיר הבטיח אז חגיגית, כי תוך ימים ספורים ייסר המגרס. הדבר היה בחדש ינואר. ראש העיר לא קיים את הבטחתו, ובינתיים חלפו ימים, שבועות וחדשים, ולבסוף קיבלנו את המגרס. לפי החלטת הוועדה, הייתה צריכה העירייה לצקת את היסודות לצריפים וגם לצייד אותם. וכאן שוב התחילה מחבת, ולבסוף - לאחר חג הפסח - הוקמו 2 הצריפים. כאשר רצינו להיכנס לתוכם, כדי להקל על הילדים את מצוקת השיבתם בבנין הישן, נתבלה כי העירייה לא בנתה נוחיות ליד הצריפים, ושוב לא יכולנו להשתמש בהם והם עמדו ללא שימוש, כיוון שאי-אפשר להכניס ילדים לצריפים ללא נוחיות מתאימה לידם.

מר בליך :

הצענו לראש העיר לבנות בינתיים נוחיות פרימיטיבית על-חשבוננו, ובלבד שנוכל להסתמס בצריפים. ראש העיר התנגד לכך, והוא ביקש מאתנו הסתמסות בהקמת הנוחיות, אשר הקטתה היתה צריכה לעלות כ- 300 לירות. אנו נתנו הבטחה על הסתמסות ב-50% מכלל ההוצאות, אולם חדרי הנוחיות לא הוקמו.

בחדש סיוון פניתי למשרד החינוך והספרות להם כי הצריפים עומדים ריקים, ובינתיים נחנקים הילדים בתנאים קשים. אז נשלח ללוד, בסליחות מיוחדת מטעם מר החינוך, מר ארנון, והוא קיבל את התשובה הבאה: נותר עוד חדש אחד לסיום סנת הלימודים ואין לדבר עכשיו על העברה. ראש העיר הבטיח טוב חגיגית שתוך חדש תותקן הנוחיות, כדי שאפשר יהיה להסתמס בצריפים לקראת סנת הלימודים הבאה. לפי שעה לא הוקמה כל נוחיות, ואיני יודע מה מצב הצריפים לקראת הסנת הבאה.

בזמן ניהול המסא-ומתן על הקמת הנוחיות, הוקם על-ידי העירייה בכספי הקצבות של הממשלה - בנין יפה ובאה לבית החינוך. נתגלתה עובדה סוזרה, עוד בטרם הוקם הבנין הועידה אותו העירייה לבית-החינוך. הנוהג הוא שתחילה מקימים את המבנים, ואחר-כך מחלקים אותם בין הזרמים, לפי הצורך. כך נהגה עיריית תל-אביב, היא בנתה קודם 60 בתים לגני-ילדים, ואחר-כך ניהלה מסא-ומתן על חלוקת הבנינים.

אנו תבענו ואמרנו שבנין זה מגיע לבית-הספר הכללי חלף כל המצוקה והעוול שנגרמו לו. כמובן שהתשובה שקיבלנו היתה שלילית, בטענה שלבית-החינוך יש כפליים ממספר הילדים בכל בית-הספר אחר. הם רק סכחו פרט אחד, כי לבית-החינוך יש שני בתים שבטארו עוד מימי הסנדס, ואילו אנו בטארנו בבנין רעוע, שאינו יכול לסמס כבית-הספר בגלל האוויר הרע של בתי-הסימוס פתוחים ובורות סופכין. גם האדונים ארנון ואבידור, שביקרו במקום כוועדה, פסלו את הבנין לסימוס כבית-הספר.

מר גינתון: אתן תשובות כלליות. וחברי ימסור לכם יותר פרטים.

כתי הספר בלוד הותקנו ותוקנו עוד לפני קום העירייה. כאשר קיבלנו את ענין החינוך לידינו היה ברור שיש חוסר בבנינים והדוחק הוא רב. זאת היתה המציאות שאנו נאלצנו להסלים עמה. כאשר עמדה בעיית הרחבת הבנינים, היו לבית-הספר הכללי 2 חדרים נוספים בבנין היסן, אבל הם הרסו את הקיר והפכו אותם לחדר אוכל או למועדון. מנהל בית הספר עשה זאת ללא התייעצות עם המהנדס העירוני, וללא קבלת רשות.

הרחבת בתי-הספר יכולה להיעשות על-חשבון שני דברים: (1) תקציב; (2) תכנון.

בזמנו, ובמידה רבה גם היום, בא התקציב סמוסדות מסלתיים, כיוון שעיריית לוד סעדה על סולחן הממשלה ואפילו בהוצאותיה הכלליות. אשר לבעיית התכנון, סיד עם התחלת עבודתנו היה ברור שאין להשאיר עיר עברית בצורתה הערבית. התכנון לתכנון העיר נסתיימה רק לפני שבועות מספר, ורק הסבוע איסרו אותה בוועדה לבנין ערים. כך סעד עתה לא היתה תכנית לפיה אפשר היה להמטיך בעבודות. לוד לקחה בזמנו את הסיא באנטלה, והבעיה הראסונה היתה לתכנון שסח קטן לתעסיה על-סנת לדאוג להורים שיוכלו להאכיל את ילדיהם. מתוך כך ניתנה עדיפויות לתכנון שסח מסוים שנקרא "אזור תעסיה זעירה" לפני התכנון הכללי, ותכנון בתי-הספר נדחה.

א.ד.

סר גינתון :

בעיית התקציב לא נפתרה. קיבלנו תקציב קטן והסתמסנו בו כדי להסלים 4 כיתות לזרם העובדים-2 כיתות הסלמה לבית הספר "המזרחי", סמספר תלמידיה היה גדול בהרבה מסמפר תלמידי בית הספר הכללי. אגב, בית הספר של "המזרחי" סוכן באותו בנין של בית-הספר הכללי, ובמידה מסוימת תנאיו עוד יותר זרועים, אולם טנהל בית-הספר "המזרחי" לא מצא לנחוץ להרוס קיר, ולכן נסארו לרסותו עוד 2 חדרים.

באסר באה ההצעה לתת את הצריפים מטעם הפיקוח הכללי, כמובן שקיבלנו את ההצעה, והדבר שימס הקלה בטבילנו, לפחות מבחינה תקציבית, לכן כה מוזר לסמוע סמוסדות פרטיים אינם חייבים לספק סקוסות או בניני לימוד לעיריה. יט להתחשב בטצבה של עיריית לוד, שהיא עיר עולים כולה, והיתה נאלצת לסעוד על סולחן הסמסלה, ולכן סתן הצריפים זהו סעד בטביל העולים ובטביל העיריה.

א. רימלט: על חסבון סי הוקם הצריף הסוודי בטביל בית-הספר "המזרחי" ?

סר גינתון: על חסבון העיריה. בזמנו קיבלנו - באסצענות ססרד העבודה ובהמלצת ססרד החינוך - הקצבה להסלמת 2 חדרים לזרם "המזרחי", ועמדה לפנינו הטאלה אם להסלים את החורים בבנין הקיים או להעמיד צריף סוודי. הם העדיפו צריף סוודי כדי סיוכלו להסתמס בחדר אחד בטביל גן-ילדים, סעד אז החזיקו אותו בטועדון. הצריף הותקן והוא יכנס לסימוס בטנת הלימודים הנאה. בטביל הצריף של זרם "המזרחי" וסני הצריפים של הזרם הכללי סוקמת נוחיות ססותפת לסס חיסכון. לא היה כאן כל טעם לחכות לריסום, הקמת הנוחיות אחרה אך ורק מטעמים טכניים, בעיקר תקציביים. עד היום טרם קיבלנו את ההקצבה השנתית הדרוסה לנו, ובלית ברירה התחלנו להקים את בתי-הסימוס על-חסכון תקציב סאנו עומדים לקבל בעתיד.

אסר להקצבה של 100 ל"י לתזמורת בבית-הספר של זרם העובדים, ברצוני להדגיש סמספר תלמידי זרם העובדים הוא גדול בהרבה סמספר תלמידי כל זרם אחר, וכל הזרמים האחרים גם יחד. הם הציעו להקים סתוך כוחותיהם תזמורת, וביקסו הקצבה לסס כך. סועצת העיריה, סאגב יט בה גם נציג של הציונים הכלליים, הסכימה לכך פה אחד, ללא תגובה. לעוטת זאת הוחלט באותו סעמד להקציב לסאר בתי-הספר הקצבות לספריות, והקצבות אלו ניתנו ללא פרופורציה עם סמספר התלמידים.

סמעתי כאן כי בורות הסופכין לא תוקנו עד היום. ברצוני רק לומר כי בתיקוני בורות הסופכין טליד בתי-הספר של הזרם הכללי, המזרחי ואגודת ישראל, הוסקעו סאות לירות, והם תוקנו לא פעם אלא פעמים רבות במסך הסנתיים האחרונות. אני מאד סתפלא לסמוע שהם לא תוקנו עד היום. (היו"ר ש. פרטיץ: האם הם תוקנו באופן יסודי?) צריך להכין טאלה הם בנינים ערביים יסנים, והטידורים הסניטריים שלהם לקויים, וקסה לתקנם באופן הטניה את הדעת.

ז. גולדסטרום: ברצוני להוסיף כמה פרטים לדברי קודמי. כדי סלחברי הוועדה יהיה ברור, ברצוני לציין כי העיריה התחילה לטפל בעניני חינוך רק ביוני, 1951, וקודם לכן היו עניני החינוך במקום בטיפולו של ססרד החינוך. לא אומר סמטב הדיור של בתי הספר הוא אידיאלי, אבל חילקנו את הסבנים לפי ספתח סטויים, כלומר: לפי סמספר התלמידים בכל בית ספר. בבנין אחד סוכנו 2 בתי-ספר: בית הספר הכללי בקוסה א', ובית ספר של "המזרחי" בקוסה ב'. בבנין

אד.

סר גולדסטרום :

זה יש אותה חלוקת חדרים ואותו מספר חדרים, וגם מספר הכיתות של 2 בתי-ספר אלה הוא שווה. לפני שנה היו 11 כיתות לבית-הספר המזרחי וגם לכללי. מספר התלמידים בבית הספר הכללי הוא פחות מאשר בבית הספר של המזרחי, בבית הספר הכללי לומדים 270 ילד, ובבית הספר של המזרחי - 300 ילד. ציינתי כבר שאין זה מצב אידיאלי, ולכן היו נאלצים חלק מהתלמידים ללמוד במסטרות. בבית החינוך לסדו-קרוב ל-800 ילד, מהם 190 ילד (5 כיתות) במיסמרת שניה; בבית הספר הכללי לכדו 60 ילד במיסמרת שניה, ובבית הספר של המזרחי - 70 ילד במסמרת שניה.

מסרד החינוך איפשר לנו לקבל הלוואה להקמת מבנים למוסדות החינוך במקום. קיבלנו הלוואה בסך 20,000 ל"ש. הלוואה זו אוסרה בחדש ספטמבר, עם סיום שנת הלימודים הקודמת. מנהל בית הספר הכללי במקום פנה אל ראש העיר ואמר לו כי, בהתחשב עם המצב הכספי הדחוק של העירייה, הוא יכול לקבל 2 צריפים לבית הספר הכללי מאת הקרן של הציונים הכלליים. כמובן שראש העיר הסכים לכך. (היו"ר ש. פרסיץ: האם יש צורך בהסכמה כדי לקבל מתנה?) צריך לקבל אישור לכך מאת האפוטרופוס על הרכוש הנטוש ומאת רשות הפיתוח. אנו הקיסדנו את היסודות והתקנו את הצריפים עוד בטרם קיבלנו את האישור לכך מאת רשות הפיתוח. עשינו את הזיגוג ואת הריצוף בלי שתהיה ברשותנו כל הקצבה לכך, ולאחר שכבר הוצאנו את כל ההקצבה שאנו מקבלים כדי להחזיק את מוסדות החינוך במקום.

שמעתי כאן כי אנו הוצאנו סכום של 20,000 ל"ש להקמת בנין נאה ומפואר. האמת היא כי העניין הוא אחר לגמרי. תעסיין מחוץ-לארץ בא ללוד ורצה להקים סם בית-חרושת לביסקוויט. הוא הכניס שיפורים בבית ערבי יסן כדי להתקינו למטרת בית-חרושת. לאחר מכן הוא הסתלק מתכניתו, עזב את המקום והשאיר את הבנין במתנה לעיריית לוד. לאחר שקיבלנו את ההלוואה בסך 20,000 ל"ש, החלטנו להתאים את הבנין לבית-ספר. בבנין זה יש בסך-הכל 4 חדרים, וסוכנו בו 7 כיתות.

כדי שהתמונה תהיה ברורה מה יהיו פני הדברים בסנת הלימודים תסי"ג, אביא לכם כמה מספרים:

זרם העובדים	-	4	כיתות לוסדות במסמרת שניה	-	163	תלמיד
זרם הכללי	-	1	כיתה בלבד לוסדת במסמרת שניה	-	16	תלמיד
זרם המזרחי	-	1	כיתה בלבד לוסדת במסמרת שניה	-	16	תלמיד

היו"ר ש. פרסיץ: האם גם בבתי-ספר אחרים יש מסעדות?

סר גולדסטרום: אנו הצענו גם לבית הספר הכללי וגם למזרחי להקים את חדר האוכל בנפרד, אולם בית הספר הכללי לא שמע לעצתנו, הרם קיר ובנה מסני חדרים חדר אוכל אחד, הוא תמיד מוכרח לעורר בעיות.

מנהל בית הספר הכללי פנה אלינו במכתב וביקש שנעשה את הדברים הבאים: הוא ביקש למייד - עשינו זאת; הוא ביקש להקים כיסוי לגג - גם זאת עשינו; תיקון השמסות - גם זה ייעשה עד שתחלת שנת הלימודים, גם את ענין הריהוט פתרנו, למרות שמסרד המסחר והתעשייה פרטט את הטיכרו לרהיטים רק עתה, והם יהיו מוכנים בעוד חודשיים. במכתבו אין מנהל בית הספר טקס טאחנו כל מבנים, הוא מזכיר את ענין בתי-הסיום - והדבר ייעשה, הכל נעשה - ומדוע להאשים?

א.ד.

א. רישומים:

ברצוני לשאול :

- (1) איזה זרם אחר נדרש להסתמך בהקמת
- (2) איזה זרם אחר הקים על חשבונו כיתות

בתי-השיסון?
לבתי הספר?

(3) מדוע רק כיתה אחת של הזרם הכללי תיאלץ ללמוד במסגרת שניה? שמענו כי יש 12 כיתות; יש שני צריפים ועוד 4 חדרים במגין היסון, כלומר: 6 חדרים. פירוש הדבר ש-50% מהכיתות הצטרפו ללמוד אחרי-הצהרים. אי-אפשר לקחת בחשבון את חדר-האוכל כשני חדרים, הדבר נעשה ואין להשיבו. איני בא בטענה כנגד זה, בכל בית ספר לומדים במסגרת שניה, למדו כך גם בבית הספר הכללי. אבל ברצוני רק להגיד את החשבון: 12 כיתות ב-6 חדרים או 12 כיתות ב-11 חדר, מהו המצב? שאלה זו מופנית למפקח, את שתי השאלות הקודמות הצגתי לנציגי עיריית לוד.

א. הכרסלי:

מדוע לא הסכים הזרם הכללי, כדוגמת זרם המזרחי, לשכן את המטענה שלו

במבנה סמוך?

מהו המרחק בין הצריפים לבין הבניין בו שוכן בית הספר הכללי? אם המרחק הוא קטן, מדוע לא הסתמסו באופן ארעי בסירותים של הבניין היסון?

(3) האם נבנו בלוד מבנים על-חשבון הזרמים האחרים? אילו לא הוצעו הצריפים על-ידי הפיקוח הכללי, האם הייתה עיריית לוד מקימה שיכון מתאים על-חשבונה?

היג'ר ש. פרסיץ:

מה היא עמדתכם בענין הבא: אם בזרם אחד לומדים מספר יותר רב של תלמידים, האם המספר הגדול של התלמידים מחייב לתת לאותו זרם את כל השירותים, ואילו לזרם שספר תלמידיו קטן אין לתת את הנוחיות האלמנטריות?

(2) האם היה צורך לחכות מערב פסח עד היום הזה לטעם הקמת הנוחיות, בן בזמן שהיה די כסף להתאים - טוב או רע - את בית החרושת לצרכי בית-ספר? הרי להקמת בתי-שיסון דרושים כ-150 ל"י בלבד.

(3) מה באמת היה הדו"ח של הוועדה הבינמסרדית שביקרה אצלכם, האם סילאתם אחרי הוראותיה, האם קיבלתם הודעה מספרד הפנים שהם מסתפקים בכל מה שעשיתם בכיוון ההמלצות?

מר בליד:

למעשה לא הכחישו נציגי עיריית לוד את העובדות. הקמת הצריפים נמשכה שנה לימודים תמימה, הצריפים עמדו ריקים החל מחג הפסח ועד היום.

לשאלות שנשאלו כאן. באי-כח עיריית לוד אמרו כי רק כיתה אחת של הזרם הכללי תיאלץ ללמוד במסגרת שניה. הדבר אינו ברור. לכל הדעות יש 4 חדרים בבניין היסון ושני צריפים, כלומר: 6 חדרים בשביל 12 כיתות. למעשה לא נוכל לנצל את כל הכיתות ללימוד במסגרת שניה, כי אנו מקיימים גם סוודרון בשעות אחרי-הצהרים. נוכל לכן להשתמש רק ב-3-2 כיתות בשביל שיסמרת שניה, נמצא כי שתי כיתות תישארנה ללא חדרים.

א.ד.

מר בליך :

אני מתנגד לדברים שנאמרו כאן בנוגע לשני החדרים שהפכנו למסעדה. אלה היו חדרים קטנים מאד שבלאו הכי לא יכלו לשמש מגורים בשביל כיתות, לכן הרסנו את הקיר והתקנו את המקום למסעדה.

המרחק בין הצריפים לבנין הישן הוא גדול -

3 קמ"מ בערך.

ש. רוזנברג:

האם בבית הספר של זרם העובדים שנבנה עכשיו יש גם מועדון, ואם לאו - היכן נמצא

המועדון של זרם העובדים?

מר גולדשטרומ:

בבנין החדש יש 4 חדרים שממששים 7 כיתות וחדר מורים, אין בבנין כל מועדון, לא חדר

אוכל ולא מחסן.

מ. ארם:

ברצוני לקבל תמונה ברורה על המצב הקיים. מהו מספר הכיתות והחדרים שיש לזרם הכללי, וכמה לבית הספר של זרם העובדים?

הי"ר ש. פרסיץ:

כדי לקבל תמונה ברורה עליך להטות את הבנין החדש של זרם העובדים לצריפים של הזרם הכללי, ואת הבנין הישן לבנין הישן של זרם העובדים.

מ. ארם:

ממה ששמענו כאן מסתבר כי לזרם הכללי יש 6 חדרים בשביל 300 תלמיד, ואילו לזרם העובדים יש 17 חדרים ל-1,100 תלמיד. אני סבור שהזרם הכללי אינו צריך להתרעם על פרופורציה זו.

מר גולדשטרומ:

ברצוני להשיב לשאלתה של הגב' פרסיץ. התקנת בתי השימוש וההלוואות אלו שני דברים נפרדים - הלוואות הן מתקציב הפיתוח, והתקנת בתי השימוש צריכה להיעשות על-חשבון התקציב הרגיל. ועוד - הצריפים הובאו בחג הפסח, ואז טען מנהל בית הספר הכללי בפני ראש העיר, כי הוא לא יעביר את התלמידים לצריפים החדשים לפני סיום הלימודים. הוא ביקש שהדבר יסודר לקראת השנה החדשה, וזה הובטח לו.

הקצבה של 100 ל"מ בשביל התזמורת ניתנה

עוד ב-1950/51, עוד לפני שקיבלנו את ענין החינוך לידינו. בתקציב העיריה לא היה אז סעיף לחינוך, והעיריה עשתה ג'סטה והקציבה סכום של 225 ל"מ לבתי הספר השונים במקום, לפי מפתח כפויים 100 ל"מ לבית החינוך; 50 ל"מ לזרם הכללי; 50 ל"מ לזרם המזרחי ו-25 ל"מ לאגודת ישראל. בית החינוך מצא לנחוץ להשתמש בסכום זה כדי לקנות ציוד לתזמורת, ואילו שאר בתי-הספר קנו בכסף זה ספרים.

כאשר קיבלנו את ענין החינוך לידינו,

היה צורך להקים בוחיות לבית הספר של זרם אגודת ישראל. אנו לא עשינו את החשבון הקר כי בבית-ספר זה לומדים רק 140 ילד - ואם נוציא סכום מסוים לשם כך יהיה עלינו לתת פי כמה לזרם העובדים - אלא התקנו את הדבר, כי חשבנו שזה הכרחי. הוא הדין בהתקנת החשמל בבית הספר של זרם המזרחי אשר תלמידיו לומדים במישורת שניה.

אד.

מר גינתון:

למעשה הגשנו למשרד העבודה תקציב גדול פי כמה, על סכום של 90,000 ל"י, והכוונה היתה להקים בתי-ספר גם לזרמים האחרים, בתי-ספר שיהיו מותאמים לצרכי לימוד. ההקצבה הראשונה היתה על סך של 18,000 ל"י, ולאחר מכן היתה הקצבה נוספת על סכום של 2,000 ל"י בשביל השלמת החדרים בבית הספר של "המזרחי". בשביל בית הספר הכללי לא נתקבלה כל הקצבה.

היו"ר ש. פרסיץ:

האם אתם יכולים להוכיח כי מסרד העבודה הורה לכם כיצד להסתמס בכספי ההקצבה,

למי לבנות ולמי לא ?

מר גינתון:

הבקשה מוגשת לפי תכנית מסוימת מפורטת, ומסרד העבודה קיצץ בפרטים.

היו"ר ש. פרסיץ:

שמענו את הדברים, אולם טרם ראינו את המיסטך של ועדת החקירה הבינמסרדית. אני מציעה כי נמנה ועדת מסנה אשר עוד היום תסיג את המיסטך, ותביא את מסקנותיה לישיבת מחר - ואז נוכל לסכם.

ס. רוזנברג:

אני תוסך בהצעתה של חברת-הכנסת פרסיץ, כי אני סבור שעלינו לראות את החומר בטרם

נסיק את המסקנות.

ד. נצר:

אני מתנגדת לכל ועדת מסנה, שמענו את שני הצדדים והענין בשל לסיכום. את החומר של הוועדה נוכל לקבל עוד היום, נעייין בו, ובישיבת מחר נסכם.

א. ריגר:

אם כוונתכם לאותה ועדה שנשלחה ללוד ביזמתי לפני כמה חודשים, ברצוני להדגיש כי כל תפקידה היה סכוון לברר את ענין ססירת המברט, וזה בלבד.

ה ד ו ל ט :

לא למנות ועדת מסנה, ולסכם את בעיית בית הספר הכללי בלוד בישיבת מחר.

ב. ארגוני נוער:

=====

היו"ר ש. פרסיץ:

אבקש את נציגי מסרד החינוך להסביר לנו את הצעתם בקטר לאיסור תנועות נוער, וכן להבהיר לנו את מהות השינויים שהוכנסו לתכנית החדשה.

מר סינחט:

ההצעה המונחת לפניכם היא הצעה מתוקנת שהכין מסרד החינוך, לפי בקשת ועדת החינוך של הכנסת. בהצעה החדשה הוכנסו התורמות שהוצעו על-ידי חברי הוועדה, כטו למסל התוספת: "ארגוני נוער הפועלים ברוח סגילת היטוד של מדינת-ישראל". כמו-כן צעטה סימפליקציה של כמה מעיפים שלא היו ברורים, ובהצעה החדשה השמטנו כמה דברים שנראו לחברי הוועדה כבלתי מתאימים סהרבה בחינות.

אד.

סר מיוחס:

בעיקרם של הדברים, אישר משרד החינוך והתרבות את המבטח של הצורך בקביעת עקרונות לארגוני נוער הרוצים לסתף פעולה עם סוסדות חינוך של המדינה ועם בתי-הספר.

משרד החינוך אישר את העמדה כי חנועות נוער זקוקות וראויות לסיוע ולימוד, מסום שהן מסמסות זרוע מבצעת של החינוך הטטלים במדינה.

א. ריגור:

בהצעה הישנה היו סתי מלים שעוררו התנגדות: קוטוניזם ופאטיזם. בנוסח החדש הושטטו מלים אלו ובסקוסן נאמר: "תוך התנגדות לטטטרים טוטליטריים הטוללים ערכים אלה". כטו-כן הכנסנו את התיקון הנא האוסר: "המכסיר להגטט הציונות והחלוציות בכל שסתי החיים במדינה".

בסעיף (1- יט סינוי וכו נאמר: "הטוסר על עצטאותו", כלוסר: משרד החינוך יעיין בטתן חטותו לארגון נוער הטוסר על עצטאותו החינוכית והארגונית, בלי זיקה ארגונית לאיזו טהיא מפלגה, טבלי טתיטלל זכותו של הארגון להכסיר את חניכיו לקראת צורות חיים טייט בהן הטחטט טטרותיו החינוכיות.

בסעיף האחרון המדבר על ביצוע, הוצאנו את הפיסקה האוסרת כי המזכיר יהיה כלול בתקן עובדי לטכת הנוער.

הינו"ר ט. פרטיץ:
אבקט את חברי הוועדה לעיין במייסמך ולהגייט לי עד טחר את הערותיהם לתכנית ולסינויים טחלו בה.

ג. הצבעה בשאלת שכר הלימוד באוניברסיטה.

א. ריטלט:

טול ההצעה הקודמת של ועדת המטנה על טכר לימוד טל 75 ל"י ו- 110 ל"י, נאה הצעה אחרת האוסרת טייט להנהיב טכר לימוד אחיד.

קיימת הצעה טל חבר-הכנסת טטילנטיקי על טכר לימוד בנובה טל 80 ל"י לטנה, בלי טירותים, ולעוטתה הצעה מפ"ט הטתנגדת לכל העלאה בטכר לימוד, כיוון טלא הונהג טכר לימוד פרוגרטיובי. הוזכר ענין הטטיפנדיות, אבל בלי לגקוב בטכום.

הינו"ר ט. פרטיץ:

ברצוני לחזור על הצעתי שהעליתי אותה גם בוועדת המטנה. כיוון טאין יכולים לקבל את ההצעה בדבר טכר לימוד טודרג - לא רק מטעמי ביצוע אלא גם מטעמים אחרים - יט להתחטב בכך טייט בין הטטודנטים אנטים טטכר לימוד טל 100 ל"י לטנה הוא כאין וכאפט בטבילם - ובינייהם טטודנטים שעד עכטיו למדו בחוץ-לארץ והיו טטלמים טכר לימוד טל 250 ל"י או 800 דולר לטנה. הצעתי על-כן טטכר הלימוד יהיה 90 ל"י לטנה פלוט תוטפת טל 30 ל"י לקרן הטטיפנדיות. התטלום לקרן הטטיפנדיות הוא חובה, גם על אלה טיכולים לטלם זאת היום, וגם על אלה טיוכלו לטלם זאת עם תום לפטודיהם, כאטר הם ירוויחו יותר מאדם טלא קיבל הטכלה והדרכה.

אני מבקטת לקבל הצעה זו.

אד.

לאחר שקיבלנו את העקרון בדבר סכר לימוד
אחיד, אני מעמידה להצבעה את ההצעות הסוגות.

הינ"ר ט. פרטיץ:

ה צ ב ע ה

הצעת טפ"ס לא להעלות את סכר הלימוד - נ פ ל ה

הצעת חברת-הכנסת פרטיץ להנהיג סכר לימוד של 90 ל"י - נ פ ל ה.

הצעת חברת-הכנסת סטילנסקי להנהיג סכר לימוד של 80 ל"י - נ ת ס ב ל ה.

ההצעה בדבר הקמת קרן סטיפנדיום - נ ת ס ב ל ה

ההצעה בדבר תשלום 20 ל"י לינה לקרן הסטיפנדיום - נ ת ס ב ל ה.

היטיבה הבאה סחר בטעה 8.30.

הינ"ר ט. פרטיץ:

היטיבה נעולה.

(היטיבה ננעלה בטעה 13.30)